

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж 1. 1373/11
12. априла 2012. године
Н о в и С а д

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Снежана Кецман, председник већа, Драгана Штрбац и Љиљана Влајковић Смук, чланови већа, у правној ствари тужиље В. К. из Н. С., Ул....., коју заступа М. И., адвокат у Н. С., против туженог „S.-R.“ ДОО за производњу и промет Н. С., ..., кога заступа Д. П., адвокат у Н. С., ради поништаја решења, враћања на рад и исплате, одлучујући о жалби туженог против пресуде Основног суда у Новом Саду посл. бр. П1-203/10 од 21.01.2011. године, на седници од 12.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНО се УКИДА пресуда Основног суда у Новом Саду посл. бр. П1-203/10 од 21.01.2011. године у делу којим је усвојен захтев за уплату припадајућих пореза на зараду тужиље за период 19.02.2007. до 01.08.2008. године као и за уплату обавезних доприноса за тужиљу за период од 19.02.2007. до 30.09.2007. године и децембар 2007. године и тужба ОДБАЦУЈЕ, док се у преосталом делу ОДБИЈА жалба туженог и побијана пресуда ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом поништено је решење туженог од ..... године о отказу уговора о раду тужиље, па је обавезан тужени да тужиљу врати на рад са ..... године и накнади јој штету због изгубљене зараде за период од 01.08.2008. до 14.06.2010. године у износу од 375.523,49 динара са законском затезном каматом од 14.06.2010. године до исплате.

Обавезан је тужени да тужиљи исплати зараду за октобар и новембар 2007. године и за период јануар-август 2008. године у износу од 207.867,81 динар са законском затезном каматом од 14.06.2010. године до исплате.

Обавезан је тужени да надлежним фондовима за пензијско, инвалидско и друго осигурање за тужиљу уплати припадајуће порезе и доприносе за зараду тужиље, по стопама и основицама важећим у моменту исплате и то наплатом у корист надлежних фондова од 19.02.2007. до 01.08.2008. године.

Обавезан је тужени да тужиљи исплати на име накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора и то: за 2007. годину износ од 16.376,01 динар са законском затезном каматом од 14.06.2010. године до исплате и за 2008. годину износ од 16.611,41 динар законском затезном каматом од 14.06.2010. године до исплате.

Обавезан је тужени да тужиљи надокнади трошкове поступка у износу од 109.145,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, све у року од 8 дана под претњом извршења.

Против наведене пресуде тужени је изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и тужбени захтев тужиоца одбије или да се укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући првостепену пресуду у складу са чланом 372. ЗПП-а овај суд је нашао да је жалба делимично основана.

Према утврђењу првостепеног суда, тужиља је запослена код туженог од ..... године. Према подацима у личној карти тужиље тужиља је пријављена дана 01.08.2007. године на адресу ..... у Т.. Дана 26.09.2008. године тужиља се одјавила са адресе у Т. и од 03.10.2008. године тужиљина адреса је ..... у Н. С..

Тужени је дана ..... године донео одлуку о отказу уговора о раду тужиљи због недоласка на посао и неиспуњавања радних обавеза предвиђених уговором о раду. Тужени пре отказа уговора о раду тужиљу није писменим путем упозорио о постојању разлога за отказ уговора о раду, а одлуку о отказу уговора о раду тужени је послао тужиљи ..... године на адресу ....., Т.. Наведену одлуку тужиља је примила дана ..... године.

Тужени није исплатио тужиљи зараду за октобар и новембар 2007. године и за период од јануара до августа 2008. године у укупном износу од 207.867,81 динар. Тужени није исплатио тужиљи ни накнаду трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора за за 2007. годину у износу од 16.376,01 динар и за 2008. годину у износу од 16.611,41 динар. Изгубљена зарада тужиље због незаконитог отказа у периоду од 01.08.2008. до 14.06.2010. године износи 375.523,49 динара.

Висину потраживања тужиље суд је утврдио на основу налаза о вештачењу на који тужени није имао примедби.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је правилно примењујући материјално право усвојио тужбени захтев тужиље.

У конкретном случају тужиљи је отказан уговор о раду због недоласка на посао и неиспуњавања радних обавеза предвиђених уговором о раду одлуком која не садржи образложење нити поуку о правном леку.

Одредбом члана 179 тач.2 и 3. Закона о раду („Сл. гласник РС“ бр. 24/05 и 61/05) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то: ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду и ако запослени не поштује радну

дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом чл. 180 ст. 1 Закона о раду је прописано да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. тач. 1 - 6 овог закона запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање пет радних дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења, а ставом 2 да је у упозорењу из става 1. овог члана послодавац дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

С обзиром да је тужилји оспореном одлуком стављено на терет недолазак на посао и неиспуњавања радних обавеза предвиђених уговором о раду, правилно је првостепени суд закључио да је разлог који је био основ за давање отказа понашање тужилје и да је сходно одредби члана 180. Закона о раду тужени био дужан да тужилју упозори писменим путем на постојање разлога за отказ.

Упозорење послодавца као нужан услов за отказ уговора о раду из разлога прописаних одредбом чланом 179. став 1-6. Закона о раду, а у складу са одредбом члана 7. ратификоване Конвенције МОР бр. 158 о престанку радног односа на иницијативу послодавца (Закон о ратификацији је објављен у "Сл. листу СФРЈ" бр. 4/84), има карактер акта којим се запослени позива на изјашњење и оно није формалност у поступку отказивања уговора о раду, већ се њиме запосленом ставља до знања да постоје околности које према схватању послодавца образују отказни разлог. Сврха и циљ упозорења су да се запосленом омогући да изнесе одбрану и да се изјасни о радњама за које послодавац сматра да представљају разлог за отказ уговора о раду, и стога се запосленом даје један разуман рок да би то изјашњење и одбрану могао дати (најмање пет радних дана). С обзиром на чињеницу да у конкретном случају упозорење није донето, произлази да је тужени повредио право тужилје на одбрану од отказног разлога дато материјалним прописом, што тај отказ тј. овде спорну одлуку чини незаконитом.

Поред тога, правилан став суда о основаности тужбеног захтева произилази и с обзиром на то да у оспореној одлуци нису наведене чињенице и докази који би указали на то да постоји оправдан разлог за отказ уговора о раду.

Жалбом се наводи да тужени није писменим путем упозорио тужилју на постојање разлога за отказ уговора о раду из разлога што није знао адресу тужилје. Међутим ови жалбени наводи нису основани, јер тужени у току поступка није доказао да је на било који начин покушао да изврши доставу упозорења тужилји.

Према стању у списима предмета, поднета тужба садржи печат и потпис адвоката пуномоћника тужилје у чије име је тужбу поднео. Поред тога, уз тужбу је поднето и уредно пуномоћје за подношење тужбе. Имајући у виду наведено, супротно наводима жалбе, поднета тужба је уредна, садржи печат и потпис подносиоца тужбе тј. адвокат тужилје.

Овај суд налази да не постоје разлози због којих се пресуда побија, као ни разлози на које суд пази по службеној дужности у односу на део у којем је усвојен захтев за поништај отказа, враћање на рад, накнаду штете, исплату зараде и регреса и уплату доприноса за спорни период, те је основу члана 375. ЗПП-а у наведеном делу првостепена пресуда потврђена.

Међутим, како је Законом о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“ бр. 80/02...72/09), уређен поступак утврђивања наплате и контроле јавних прихода, права и обавезе пореских обвезника, регистрације пореских обвезника и пореска кривична дела и прекршаји (порески поступак), а одредбом чл. 3 ст. 2 истог закона прописано да се порески поступак спроводи по начелима и у складу са одредбама закона којим се уређује општи управни поступак, овај суд је укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу у делу захтева за уплату пореза, као и за уплату обавезних доприноса за период од 19.02.2007. до 30.09.2007. године. Дакле, како је за утврђивање и наплату пореза предвиђена друга врста поступка правне заштите, као и за уплату доприноса када се ради о самосталном захтеву (с обзиром да се за период од 19.02.2007. до 30.09.2007. године и децембар 2007. године не тражи исплата зараде) а не она која се пружа по правилима парничног поступка, овај суд је на основу чл. 376 ст. 2 ЗПП, у вези чл. 1, 16. ст. 1. и 2. и чл. 361 ст. 2 тач. 2 ЗПП, у том делу укинуо првостепену пресуду, и тужбу одбацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Снежана Кецман, с.р.

Напомена

Рев2 915/2012 од 17.01.2013 године одбија се као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1.1373/11.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ

ГЖ.1.бр. 1373/11

дана 12.04.2012. године

БЕЛЕШКА О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ

Председник већа- Снежана Кеџман
Члан већа - Драгана Штрбац
Члан већа- Љиљана Влајковић Смуџ
Судија известилац- Драгана Штрбац
Судијски сарадник- Бојан Перовић
Записничар-

ОДЛУКА ЈЕ ДОНЕТА ЈЕДНОГЛАСНО

Записничар, Чланови већа, Председник већа
